

»Fíggingargrunnur og donsku bankastjórnir við hjálp frá føroyskum politikarum og vinnulívsmönnum hava trýst eina ætlan íggjøgnum, sum beinleiðis gekk út upp á at niðurbróta tað einasta av teimum 3 liðunum í fiskivinnuni, sum var væl útbygt, nevniliga framleiðsluorkuna«

loysi verið. Pkt. 3: Sölan av framleiðsluni var ikki væl útbygd. Fiskasölan stóð fyrri sölu av meginpartinum av framleiðsluni og Fiskasölan hevði stórt sæð ikki verið fyrri at fáa sáttmálar uppá meirviðgjörðar vørur av verandi rávøru ella at finna nýggjar marknaðar fyrri higartil óroyndum fiskasløgum, sum vildi ført við sær, at verandi rávøra rakk longur og grundarlag vildi verið at veitt og arbeitt onnur óroynd fiskasløg og harvið gera nýtslu av framleiðslukuni, soleiðis at meiri arbeiði hevði komið á landi, trýsta Fíggingargrunnin og donsku bankastjórnirnar við hjálp av ávís- um føroyskum politikarum og vinnulívsmönnum eina ætlan íggjøgnum, sum beinleiðis gekk út uppá at niðurbróta tað einasta av teimum 3 liðunum í fiskivinnuni, sum var væl útbygt, nevni-

bert tí, at meginparturin av henni bert skal arbeiðast til blokk ella aðrar minni viðgjörðar vørur.

Í staðin fyrri at gera eina ætlan, har øll orka var lögð í at finna nýggjar marknaðir fyrri meirviðgjörðum vørur og fyrri higartil óroyndum fiskasløgum, sum vildi ført við sær, at verandi rávøra rakk longur og grundarlag vildi verið at veitt og arbeitt onnur óroynd fiskasløg og harvið gera nýtslu av framleiðslukuni, soleiðis at meiri arbeiði hevði komið á landi, trýsta Fíggingargrunnin og donsku bankastjórnirnar við hjálp av ávís- um føroyskum politikarum og vinnulívsmönnum eina ætlan íggjøgnum, sum beinleiðis gekk út uppá at niðurbróta tað einasta av teimum 3 liðunum í fiskivinnuni, sum var væl útbygt, nevni-

liga framleiðsluorkuna.

Framleiðsluorkuna á landi – tann sonevndi yvirkapasiteturin – umfatar bæði maskinur og arbeiðsfólk. Tá Fiskavirking fekk »styr på overkapaciteten« mátti tað sjálvandi merkja, at maskinur steðgaðu og fólk í hóptali vórðu uppsögð.

Tað er tí heilt greitt, at tað er ikki endamálið við Fiskavirking at fáa hesi ella onnur fólk í arbeiði aftur, tí einstaka uppgávan hjá Fiskavirking er at fáa so stóran vinning sum møgulegt, soleiðis at kreditorar teirra – donsku kreditfeløgini og bankin – fáa sum mest aftur av lánum teirra og eftir teirra meining gerst hetta best við at hava nøkur heilt fá virkir opin. So einfalt er tað.

Tað eru ongar upphæddir avsettar í fiskavirkingsætlanini til nýggjar royndir ella arbeiðsskapandi tiltøk og tí svarar Fiskavirking Landsstýrinum um kongafiskin í Irmingarhavinum, at skal nakað gerast við hann má landskassin gjalda, tí Fiskavirking tekur ikki nakað sjálvstøðugt stig í hesum máli. Har umframt hevur Fiskavirking sagt landsstýrinum heilt greitt, at um studningurin til frysta fiskin fellur burtur, steðgar arbeiðið beinanvegin.

Hetta er alt úrslitið av, at ein kreditloysn, sum skuldi tryggja teimum mest møgulegt av skuldini og tey fólk, sum tá trúðu, at ein kreditloysn eisini var tað frægasta fyrri debitorin – vinnulívið – mugu nú hava skilt, at hetta var tvælt. Nøkur av teimum fólkum, sum í dag mótmæla harðast móti Føroya Fiskavirking, gingu annars inn fyrri stovnanini av felagnum.

– Eydnaðist kreditorloysnin?

– Tann negativa síðan við mólposavirkjunum, arbeiðsloysi v.m. eydnaðist tíværr, men higartil er hin parturin – yvirskotið til kreditfeløgini og bankan – misedynaður.

Høvuðsorsøkin er óivað, at monopolið ikki gjørdist so umfatandi, sum ætlanin hjá kreditorunum var, soleiðis at kappingin um rávøruna gjørdist harðari enn roknað varð við, umframt at leiðslan neyvan er dugnalig. Ringa rakstrarúrslitið gongur eisini út yvir atlaða viðlíkahaldið av mólposavirkjunum, sum víkavirkirð er dømi um.

Eigur løgting ella lands-

stýri at taka nøkur stig mótegis Fiskavirking?

– Nei, tí hóast ognarrætturin hjá Fiskavirking til øll tey stongdu flakavirkini forðar mongum virkisfólkum fólkum at sleppa til verka, er trýstið nú so stórt, at tað verður ikki long tíð afturat fyrr enn Fiskavirking antin má selja nøkur av teimum stongdu flakavirkjunum frá, ella at fólk sjálf lata byggja virkir við síðuna av mólposavirkjunum, sum tá gerast heilt virðisleys. Henda gongd er stórt spill av framleiðslutólunum, men tað gerst ikki við. Landsstýri og løgting skulu í staðin skapa møguleikar hjá virkisfólkum fólk at sleppa til verka.

Heldur tú, at nýggi Framtaksgrunnurin kann

Framhald á síðu 17

»Føroya Banki og Fíggingargrunnurin framt lobbyismu til frama fyrri Fiskavirking – gjørt stítt til at bróta niður móttøðuna millum politikararnar«

REFERAT FRA BESTYRELSESMEDE DEN 3. APRIL 1993

Deltagere: Klæmint Weihe (formand)
Flemming Duus (næstformand)
Svend Krossstein
Peter Fløe
Vilhelm Johannsen

Hans-Jørgen Laursen
Niels Juul Nattestad
Tage Benjaminsen

Referent: Gunnar (Liða)

Dagsorden: 1) Godkendelse af referat fra møder d. 12. marts
2) Udviklingen i bankens likviditet, jfr. banklovens paragraf 11
3) Drøftelse af udviklingen i udlån fordelt på sektorer, herunder den eventuelle påvirkning af bankens løbende drift.
4) Eventuelt

Indledningsvis henstillede Klæmint Weihe, at der disponeredes fra foremødesordenen på de områder, der omhandlede forelæggelse af visse rapporter m.v. på det færdige bestyrelsesmøde i henhold til henvisning til mødets eksterne karakter. Bestyrelsen var enig.

Formanden begrundede afholdelsen af bestyrelsesmødet med følgende: Bankens likviditetssituation, bankens nye ejerstruktur, den nye foremødesorden for bestyrelsen og bankens nye ejerstruktur for filialvirksomheder.

Flemming Duus redegjorde for årsagen til ændringerne i foremødesordenen for direktion og bestyrelse i Føroya Banki på et møde i banken den 31. marts, hvor bestyrelsesmedlemmerne Klæmint Weihe, Svend Krossstein og Vilhelm Johannsen havde underskrevet den nye foremødesorden, samtidig med at Flemming Duus og Peter Fløe telefonisk havde godkendt ændringerne. Efter den seneste ændring i ejerforholdene ønskede Den Danske Bank ikke fortsat at have indflydelse på bestyrelsen i Føroya Banki, herunder på kreditbevilgninger, som foretoges i foremødesordenen.

Direktionen meddelte, at den til næste bestyrelsesmøde ville fremkomme med begrundede forslag til ændringer af direktionens bevillingsmyndighed m.v., idet der ikke havde været mulighed for en analyse af konsekvensen af de i den nye foremødesorden fastsatte grænser m.v.

Som bekendt har der været nogen politisk røre om og modstand mod planen, og direktionen orienterede om et møde 2. april 1993 mellem de berørte banker og Landsstýret. Det var indtrykket fra dette møde, at nogen modstand var blevet nedbrudt, men lobbyismen om planen måtte fortsætte, hvis dens gennemførelse ikke skulle mødes af politisk modstand.

Bestyrelsen genbekræftede sin accept af planen, og direktionen stillede i udgangspunktet, at der kunne forelægges en mere endelig indstilling om sagen efter mødet den 13. april 1993.

Brot burtur úr nevndarfundarfrágreiðing í Føroya Banka 3. april 1993

»Tað er ikki endamálið við Fiskavirking at fáa fólk aftur í arbeiði. Einasta uppgávan hjá Fiskavirking er at fáa so stóran vinning sum møgulegt, soleiðis at kreditorar teirra – donsku kreditfeløgini og bankin – fáa sum mest aftur av lánum teirra, og eftir teirra meining gerst hetta best við at hava nøkur heilt fá virki opin«

»Tað eru ongar upphæddir avsettar í fiskavirkingsætlanini til nýggjar royndir ella arbeiðsskapandi tiltøk og tí svarar Fiskavirking landsstýrinum um kongafiskin í Irmingarhavinum, at skal nakað gerast við hann, má landskassin gjalda«